

Amb el ulls fits al golf Pèrsic

Quan el portaveu del PP, Rodrigo Rato, va anunciar fa uns dies que el seu partit prepara una nova gran batalla política al voltant del frau dels peonatges a Andalusia i Extremadura, ningú no li fa fer gaire cas. I no perquè l'assumpte no tingui importància, que en té. El mateix Rato va comparar aquest nou escàndol amb el sistema peronista a l'Argentina i va acusar els socialistes de practicar el clientelisme electoral a través dels subsidis d'atur. Tot això és més o menys veritat, però revela moltes coses més. Per exemple, la insuficiència d'aquestes mesures per a resoldre situacions estructurals de misèria que acaben per degenerar en casos de corrupció, o el paper de la justícia (¿és un cas de solidaritat amb els desvalguts o una acció de justícia igualitària?), o el paper dels alcaldes, o el mateix sentit d'aquestes ajudes, etc.

Però el tema no ha pres volada encara, perquè tothom té ara els ulls fits en el golf Pèrsic i en el dia 15 de gener. Sobre aquesta data el govern espanyol, com la immensa majoria de governs d'arreu del món, haurà de prendre decisions importants amb vista a les seves relacions exteriors i a la seva política interior. Fins ara no se sap què farà la tripleta González-Fernández Ordóñez-Serra ni en cas de guerra, ni per ajudar a reconduir la pau. L'única iniciativa que ha pres el govern espanyol és destacar tres vaixells de guerra a la zona. Tota la literatura que ha motivat aquest destacament, oficialment en simple missió policíaca, denota el neguit amb el qual segueix l'opinió pública espanyola l'evolució dels fets i la participació de la flota expedicionària. Que el ministre Serra s'hagi vist obligat a fer una gran campanya publicitària a recer del Nadal i de les corbes de la Marta Sánchez, o els problemes sindicals amb la tripulació del *J.J. Sister* indiquen els recels que hi ha enfront de les iniciatives armades. Encara que només siguin de caire policíac. Els trets d'avís, les alertes a bord de la fragata *Numancia* per l'aproximació d'avions de combat iraquians, i no diguem la mort per accident d'un caporal són seguits amb una atenció màxima que ha obligat els màxims dirigents, com el president Jordi Pujol, a incloure referències a les tripulacions destacades en els seus discursos institucionals de cap d'any.

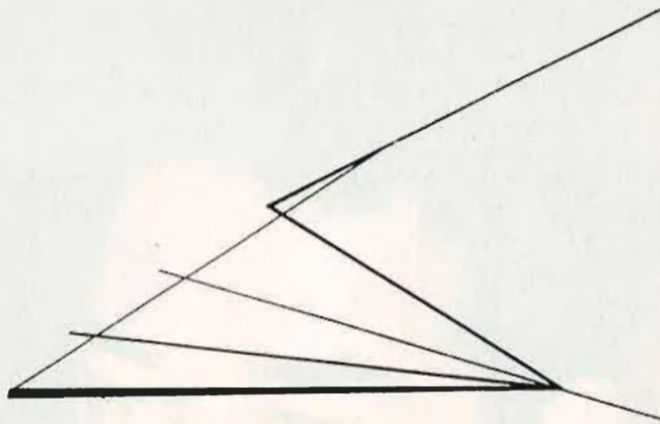
Tant si el conflicte acaba a plantofades o amb un acord, el govern espanyol haurà de filar prim, perquè l'ambigüitat mantinguda fins ara no ha permès un consens bàsic sobre el paper del nostre país en la crisi, ni entre les forces polítiques, ni dins de l'opinió pública. Arrenglar-se amb la Unió Europea Occidental i sostenir una solució pacífica inconcreta no és prou per a orientar i establir criteris d'actuació, justament quan més cal una actuació sense fissures.

Josep M Sanmartí

EL GRUPO PARPALLO

1956-1961

colectivo valenciano, que jugó un papel decisivo en la renovación artística entre los años '50 y '60

AGUILERA CERNI
AGUIRRE
ALBALAT
ALFARO
BALAGUER
BENEDITTO
CASTELLANO
ESTELLES
ESTEVE EDO
GABINO
GENOVES
GIL J.
GIL M.
GIMENEZ PERICAS
GIMENO
LABRA

MARTINEZ PERIS
MICHAVILA
MONJALES
MONTESA
NASSIO
NAVARRO
PASTOR PLA
PEREZ ESTEVE
PEREZ PIZARRO
PORTOLES
PRADES PERONA
RIBERA BERENGUER
SEMPERE
SOLER BOIX
SORIA SALVADOR

8 ENERO - 16 FEBRERO 1991
PALAU DELS SCALA - SALA PARPALLO

DIPUTACIÓ DE VALENCIA

Pl. Manises, 4 - Landerer, 5 - Tels. 332 30 77 i 332 00 01

H O R A R I S

De 10'30 a 13'30 i de 17 a 21 hores.

Diuenenges i dilluns, tancat